

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 21. S. Paulus Constantinopoli in Sedem suam reducitur, rursusque
pellitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

§. XXI.

Sæculum IV.
A. C. 342.

S. Paulus Constantinopoli in Sedem suam reducitur, rursusque pellitur.

Eusebius Constantinopolitanus Concilio Antiocheno non diu supervixit, eumque ad summam senectutem devenisse necesse est, si jam tunc proætatatis fuit, cum viginti ante annis Ariana hæresis orco emerit. At non simul cum eo Arianorum factio deleta; qui hæctenus sub eo adjutores erant, Sectariorum Duces facti sunt Theognis Nicænus, Maris Calcedonensis, Theodorus Heracleensis, Ursacius Singidunensis, & Valens Mursensis ex Superiore Pannonia. Eusebio fati functo populus Catholicus Constantinopolitanus Paulum in Sedem suam, qua contra fas omne dejectus fuerat, restituit, Ariani econtra, Theogni, & Theodoro auctoribus, in alia Ecclesia Macedonium ordinarunt. Eo crevit populi in partes divisi ardor, ut seditio Belli civilis speciem haberet, pugnae continuæ non sine cædibus committebantur.

Epiph. hæc.

69. n. 5.

Socr. II.

c. 12.

Soz. III.

c. 7.

Socrat. II.

c. 13.

Tanta rerum perturbatio brevi ad aures Imperatoris Constantii delata, adhuc Antiochiæ degentis; & tunc forte Hermogenem Militiæ Magistrum in Thraciam mittebat, huic in mandatis dedit, ut per illam Regionem transiens, Paulum ejiceret. Hermogenes Constantinopolim ad-

Dd 5 veniens,

Sæculum IV. veniens, tumultum auxit, nam cum Imperatoris iussa, vi adhibita, exequi pararet, restitit populus, ut Episcopum clarissimum defenderet, vim vi repulsurus dumque instat Hermogenes, & arma manu Paulum rapere tentat, multitudine plebis, ut fieri solet, in rabiem acta, Hermogenis domui flammam injicit, ipsum crudeliter interfectum, per urbem rapit. Hæc furiose gesta sunt, duobus Imperatoribus, Constantio tertio, & Constante secundo Consulibus, id est, anno 342. Constantius, audita Hermogenis cæde, equum conscendens, relicta Antiochia, Constantinopolim per nives, & imbres contendit, ex quo colligas, quæ hæc hieme acta fuerint; neminem tamen capite multavit, sed populi, senatusque cum lacrymis obviam sibi procedentium miseratus, non graviore pœna in civitatem animadvertit, quam quod mediam frumenti partem, Alexandria advehit soliti, ipsis abstulerit; nempe Pater eius Constantinus civitati Antiochenæ octoginta modios gratis tradendos præceperat, quem numerum Constantius ad quadraginta reduxit; at Paulum urbe expulit, nec tamen Macedonii Electionem confirmavit, offensus, quod, suo consensu non requisito, fuisset ordinatus, quodque ipsum non minus ac Paulum seditionis causam fuisse sciret; eum igitur tantum

Litan. Basilit. p. 128.

non urbe expulit, sed eum in Ecclesia, Sæculum IV.
A. C. 342.
qua ordinatus fuerat, conventus agere
passus, ipse Antiochiam rediit.

§. XXII.

Concilium Romanum.

Eusebiani, quibus, mortuo licet Eusebio,
diu nomen hæsit, adhucdum Antio-
chia congregati, Elpidium, & Polixenem *Athan. Ap.*
Papæ legatos detinebant; remisere tan- *p. 744.*
dem mense Januario cum epistola, qua *Epist. Jul.*
excusabant, Romam se proficisci non *ibid. p. 740.*
posse ob bellum contra Persas imminens, *&c.*
viæ longitudinem, & præscripti ad ve-
niendum temporis brevitatem; quere-
bantur deinde novum Concilium convo-
cari non sine præteritorum injuria, in
quibus de iisdem jam causis tractatum
fuiſſet; nempe in Concilio Tyriensi con-
tra S. Athanasium, & Constantinopolita-
no contra Marcellum Ancyranum, & aliis.
Improbant etiam, quod Papa ad Commu-
nionem admisisset duos Episcopos, qui
(ipsorum opinione) erant condemnati.
Ecclesiæ Romanæ Primatum agnosce-
bant, adjecta adnotatione, quod Evange-
lii Prædicatio in Oriente exordium sum-
perit. Æqualem esse Episcoporum po-
testatem dicebant, quæ ex urbium magni-
tudine æstimari non deberet. Totius epi-
istolæ stilus astutiam, illusionem, conten-
tionem,